

Zondag 31 – A'foort-oost – “Red de kleintjes”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Nieuw liedboek 314 Here Jezus, om uw woord.

Gebed

Kinderen: sleutel.

GK 76 En de Geest en de bruid zeggen: Kom!

Lezen: Mattheus 18

Zingen: Nieuw Liedboek 976 Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven.

HC 31

Preek

Nieuw Liedboek 991 De eersten zijn de laatsten.

Geloofsbelijdenis + Psalm 5: 9

Gebed

Collecte

Psalm 15 (uit: Levensliederen)

Zegen.

Kinderen: sleutel.

De preek gaat over een sleutel. Hebben jullie een sleutel? Ja? Een fietssleutel? Of een sleutel van je kamer? Wat doe je met een sleutel? Ja, met een sleutel maak je een deur open.

Het gaat vanmorgen over een heel spannende vraag: wie heeft de sleutel van de hemel? Weten jullie dat? Wie heeft de sleutel van de hemel?

De Here Jezus.

En Hij heeft die sleutel aan ons gegeven. Aan wie gaf Jezus de sleutel?

Weet je dat?

Ja, aan Petrus. Als je een plaatje ziet van Petrus of een beeld van Petrus, dan heeft hij bijna altijd een sleutel in zijn hand. Maar: aan wie heeft Petrus die sleutel gegeven? Want Petrus is gestorven. Heeft hij de sleutel naar Gods Koninkrijk meegenomen in zijn graf? En waar is die sleutel anders? Belangrijke vraag. Want het gaat hier niet over je fietssleuteltje, maar over de sleutel van de hemel!!

Wat denken jullie? Ja, moeilijke vraag, hè. Dat weet je alleen als je weet hoe die sleutel eruit ziet. Wat is die sleutel? Hoe ziet die eruit? Weten jullie dat?

Dit: eigenlijk is die sleutel de bijbel. De blijde boodschap.

Daar staat in, dat dat Koninkrijk open staat. Door het offer van Jezus staan de deuren van de feestzaal wijd open. En er gaat een uitnodiging door de wereld aan alle mensen: “Kom naar het grote feest!”. Als je die uitnodiging aanneemt mag je binnen komen. Die uitnodiging is de sleutel: als je die gelooft en aanneemt en laat zien, dan mag je binnenkomen.

Zo gaat dat wel vaker op een feest: je moet je uitnodiging meenemen en dat is tegelijk je toegangskaartje.

Op die uitnodiging staat: “Ik geloof, dat de Here Jezus voor mij is gestorven. Hij is mijn Koning. Ik wil met Hem leven”. Je laat die kaart zien en dan mag je naar binnen.

Preek:

Soms krijgt een voetballer een rode kaart.
Zoals jaren geleden Zinedine Zidane. Hij gaf een tegenstander een kopstoot.
En hij kreeg een rode kaart.
Hij moest vertrekken.
Zo gaat dat: een rode kaart betekent: Wegwezen!
En na die kaart moet je soms ook nog voor de tuchtcommissie verschijnen.
Krijg je ook nog een flinke boete of een paar wedstrijden schorsing.

Dia

Een tijdje terug werd er **in de krant** gepleit voor “rode kaarten” in de kerk. Er stond, dat veel mensen het lastig vinden om in de kerk te spreken over “tucht”. Het klinkt zo liefdeloos.
En dat vond die krant vreemd: in de wereld om ons heen hoor je dit woordje overal. We kennen het “Medisch tuchtcollege”. Voetballers en wielrenners worden zomaar voor de tuchtcommissie gesleept.
Het is echt geen vies woord. De rode en gele kaarten vliegen om je oren. Als je doping hebt gebruikt, mag je paar jaar niet meedoen!
Zouden we dat ook in de kerk niet moeten doen?
Gewoon duidelijker worden.
Drink je te veel? Rode kaart!
Praat je te veel over anderen? Rode kaart!
Kom je te weinig in de kerk? Gele kaart!
Moet het zo? Is tucht een rode kaart?

Nu is het meer dan waar, dat tucht geen vies woord is.
Het staat gewoon in de Bijbel. Een goede vader ‘tuchtigt’ zijn zoon.
En het is heel goed om duidelijk te zijn.
En toch vind ik de vergelijking met een rode kaart heel vreemd. Want tucht is niet bedoeld als straf. Om buiten te sluiten.
Tucht is bedoeld om de zondaar bij de zonde vandaan te trekken en terug te brengen bij God. Weer binnen te sluiten.

We moeten niet harder worden, maar barmhartiger.

Dia.

Als de tucht in onze kerken minder wordt bediend, dan komt dat niet omdat we meer liefdevol geworden zijn, maar minder liefdevol.

Juist een vader, die echt van zijn zoon houdt, haat in zijn zoon de dronkaard en de leugenaar. Een vader, die nooit met zijn zoon praat of hem nooit straft als hij liegt of teveel drinkt, die houdt niet van zijn zoon. Die is onverschillig.

Wat doe je als je ziet, dat je vriend vaak veel te vaak drinkt? Wat doe je als je hoort dat iemand roddelt? Wat doe je als je ziet dat een broeder van je een geheime verhouding heeft?

Een rode kaart? Of een rood hart? Een oordeel of een gesprek?

Dia.

Tucht is een middel dat Jezus ons zelf geeft. En Hij geeft dat middel om de brekende kracht van de zonde buiten de gemeente te houden. Niet tucht is hard. De zonde is hard.

Thema: “Red de kleintjes”.

Dia.

wees hard voor jezelf.
wees barmhartig voor je naaste.

1. wees hard voor jezelf.

Jezus heeft het over ‘de kleintjes’. Wie zijn die kleintjes?

De kinderen? Of de armen? Of de mensen, die altijd achteraan staan?

Nee, het zijn de mensen, die klein willen zijn voor God. Die als een kind hun hand in de handen van God leggen en zich laten leiden. Die gehoorzaam leven naar Gods geboden en geen zonde willen doen.

Klein staat tegenover trots en eigenwijs je eigen gang gaan. Jezelf groot maken.

Zo kan iemand van twee meter toch een kleintje zijn. En een meisje van 1.50 meter erg groot in het koninkrijk van God.

Het is feest in de hemel als een mens buigt en klein wil worden voor God.

Maar tegelijk is God vreselijk kwaad, als iemand zo'n kleine tot zonde verleidt en zo bij God vandaan trekt. Als je een ander leert vloeken of drinken. Als je porno doorgeeft. Als je een vriend bij foute sites brengt.

Je kunt zo een broertje dus tot zonde verleiden.

Maar je kunt hem ook juist helpen om met de zonde te breken.

Dat is de tucht.

Het woordje tucht komt van het Duitse woordje 'zucht', '**zien**'.

Dia

Ziehen is letterlijk trekken.

Tucht betekent dat je aan iemand gaat trekken.

Je wilt hem bij de zonde vandaan trekken en terug naar de HERE.

Dit is heel erg belangrijk.

Dat u dit goed begrijpt.

Dia.

Tucht is niet iemand, die in zonde leeft buiten de gemeente zetten. Het is iemand die in zonde leeft laten zien dat hij door zijn manier van leven al buiten de gemeente, buiten het koninkrijk, staat. En dat je hem door gesprekken helpt om de zonde los te laten en terug te keren tot God.

Hoe gaat dat? Dat leert Jezus.

Bij tucht denken wij vaak vooral aan de ouderlingen. Aan de kerkenraad. Die moeten mensen aanspreken en onder tucht zetten. Zij zijn de opzieners. Dus zij moeten er vooral op letten, dat er niemand van de kudde afdwaalt of in zonde leeft.

Maar dat is niet waar!

Het is vooral een taak van de gemeente!! Van u, broeders en zusters.

Kijk maar wat Jezus zegt: "Als een van je broers of zussen tegen je zondigt, moet je die daarover onder vier ogen aanspreken".

Er staat niet: "als je broer zondigt, ga dan naar de kerkenraad".

Nee, jij moet naar hem toe. Ja, dat is natuurlijk niet makkelijk!

Je ziet jezelf al komen.

"Moet ik tegen Hans zeggen, dat ik hem nu al een paar keer in de stad met een andere vrouw heb gezien? En dat hij daarmee moet kappen? Ik heb dan geen vreemde vriendin, maar ik kijk zelf ook zo makkelijk naar andere vrouwen. En we hebben daar samen nog wel eens wat moppen over getapt. Nee, Hans ziet me al komen! Weet je wat hij zal zeggen: "Heb je al eens naar jezelf gekeken!?"

Moeilijk?

Ja. En dus schuiven we het maar af op de kerkenraad. De wijkouderling.

Of we praten er met anderen over.

Maar als je dit zo denkt, heb je helemaal niets van de diepte van Jezus' woorden begrepen.

Want: waarom wil hij nu dat zondige mensen zondige mensen aanspreken?

Want het zou allemaal veel en veel makkelijker gaan als er gewoon een engel uit de hemel zou komen met een rode kaart. Of een vlamvend zwaard. "Wegwezen! Tuchtcommissie! Schorsing!".

Maar hij stuurt jou. Waarom?

Omdat je niet met een rode kaart moet komen, maar met een rood hart!

Een hart, dat ook zelf de kracht van de zonde kent. Een hart dat ook zelf leeft van vergeving.

En dat daarom de goede toon zal treffen.

De toon van de liefde.

Je gaat eerst vragen, luisteren. Want: heb ik het wel goed gezien? Wat is er precies gebeurd? Niet meteen oordelen.

De toon van samen schouder aan schouder tegen die vervloekte verleidingen knokken. De toon van een broer, die zijn broer niet laat vallen. En die juist daarom heel duidelijk is en de zonde niet goed zal praten.

Want die zonde maakt zijn broer kapot. Maar dat laat je niet gebeuren!

En je gaat erheen.

Wees hard voor jezelf.

Doe je jas aan. En ga praten en vooral bidden samen. Samen klein voor God.

En misschien moet je er wel tien keer langs gaan.

Tien keer weer de moed opbrengen.

Dat is toch ook precies wat Jezus gedaan heeft? Hij is naar ons toekomen. Hij is ook mens geweest en Hij kent de kracht van de verleidingen.

Je hoeft je voor hem echt niet te schamen.

Het wordt nog moeilijker: want Jezus zegt "Als een van je broers of zussen tegen jou zondigt...".

Tegen jou.

Hij heeft tegen jou gelogen of over jou geroddeld. Tegen jou. En je voelt je diep gekwetst.

"Ga dan naar hem toe", zegt Jezus..

Maar wij, mensen, reageren dan vaak met: "Ho, maar wacht even, als hij tegen mij gezondigd heeft, dan moet hij eerst maar bij mij komen en zijn verontschuldiging aanbieden!".

En dat is heel menselijk: "Laat hij eerst maar eens bij mij komen...!".

Nee, zegt Jezus, jij gaat naar hem toe. Ben ik ook niet zo naar jou toegekomen?

Heb ik ook niet de eerste stap gezet?

Wees hard voor jezelf.

Ook hier klinken Jezus' woorden: 'Het gaat er niet om wie de grootste is in het Koninkrijk, maar wie de kleinste, de minste, wil zijn'.

Tucht begint dus niet bij de kerkenraad, maar bij u. U bent de herder van uw broer of zus in de gemeente. Ja, het komt nog dichterbij.

Want ik zei al, dat tucht alles te maken heeft met het 'trekken', 'ziehen'. Je wilt iemand bij de dodelijke zonde vandaan trekken. Terug naar God.

Moeilijk.

Ja, het wordt nog moeilijker: want de eerste, die je bij de zonde vandaan moet trekken, dat ben jezelf. Tucht begint met zelftucht.

Daar begint Jezus ook mee: "Als je hand of je voet je op de verkeerde weg brengt, hak hem dan af en werp hem weg: je kunt beter verminkt het leven binnen gaan, dan in het bezit van je twee handen of je twee voeten in het vuur geworpen worden. Als je oog je tot zonde verleidt....".

Je hand, die zo makkelijk steelt. Je voet, die je naar plaatsen brengt. Je oog....

Hak ze af. Snij eruit! Zegt Jezus.

Daarmee bedoelt Hij: 'wees hard voor jezelf. Wees heel radicaal. Snij de verleidingen uit je leven weg. Breek ermee. Wees hard voor jezelf. Zorg dat de zonde jou niet in de afgrond trekt.

Mensen zeggen vaak, dat de tucht niet werkt.

Dia.

Maar zou dat niet ook kunnen komen, doordat we vaak die eerste twee stappen overslaan?

De tucht in ons eigen leven. en dat liefdevolle gesprek onder vier ogen en tussen twee harten. Zonder die liefde wordt tucht zomaar een rode kaart. Terwijl je broer zat te wachten op een rood hart.

2. Wees barmhartig voor je naaste.

Dia

De Here Jezus geeft ons een plaats in een gemeente. We zijn een gezin en hebben samen God als Vader.

Je hoeft dus niet eenzaam te zijn of arm of ontroostbaar. En je hoeft niet in je eentje te knokken tegen de verleidingen. Je mag elkaar steunen. Voor elkaar bidden.

Het gevaar van een gemeente, die al wat jaren bestaat, is dat dat zomaar heel vanzelfsprekend kan worden. Je kent elkaar al jaren. En je vergeet hoe groot het wonder is, dat je bij elkaar hoort. Het wonder, dat jij ook door de herder bent gevonden.

Je ziet het wonder niet meer. En dat is fataal voor een gemeente.

Terwijl er in de hemel feest is als één zondaar zich bekeert, zitten wij op aarde zuinig naar elkaar te kijken. Het bijzondere is nu, dat Jezus van ons vraagt om hard te zijn voor onszelf, maar om heel barmhartig te zijn voor onze naaste. Heel liefdevol.

Bij ons is dat vaak net andersom: we zijn heel goed voor onszelf en kunnen heel hard zijn naar anderen. We begrijpen onszelf vaak erg goed, maar kunnen een ander zomaar veroordelen.

Nee, leert Jezus, het moet andersom: hard voor jezelf en barmhartig voor je naaste. En dat zijn geen goedkope woorden van Jezus! Wat is Hij niet hard, keihard voor zichzelf geweest toen Hij barmhartig wilde zijn voor ons. Het kruis op Golgotha is daarvan een eeuwig monument. Hij is de herder, die met gevaar voor eigen leven op zoek ging naar dat ene lammetje.

Want dat is altijd weer het gevaar van het woordje 'tucht'.

Bij tucht denken wij aan straf.

Als we in spreuken lezen dat een vader zijn zoon moet tuchtigen, dan zien wij in gedachten een vader met een dik stuk hout zijn zoon aftuigen. Bij tucht denken wij al snel aan excommunicatie. Je wordt buiten de kerk gezet.

Ja, en zo krijgt 'tucht' natuurlijk een heel negatieve klank. Dan wordt tucht hard. Een rode kaart: 'eruit!'. Maar dat is nu juist niet de bedoeling!

De tucht is niet bedoeld om iemand buiten de gemeente te zetten. De tucht is bedoeld om een zondaar te laten zien, dat hij door voor de zonde te kiezen zelf buiten Gods Koninkrijk staat. En dat hij die zonde los moet laten en terugkeren.

In de tweede plaats: als er in het boek spreuken staat, dat een vader zijn zoon moet tuchtigen, dan staat er eerst, dat dat betekent dat hij met zijn zoon moet praten. Dia U moet het begin van Spreuken maar eens lezen. (1: 8,9)

“Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet, want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd, een keten voor uw hals”.

In de NBV komt deze bedoeling daarom beter tot uiting:

“Mijn zoon, luister naar de lessen van je vader en verwaarloos niet wat je moeder je leert. Hun lessen zijn een sierlijke krans om je hoofd, ze zijn een ketting om je hals”.

Doet u dat wel eens vaders? Gewoon bij uw zoon op de rand van zijn bed zitten? Met hem praten voor het slapen gaan?

Die lijn van Spreuken zien we terug in Jezus' woorden.

Jezus zegt namelijk niet, dat we elkaar eruit moeten zetten als er iemand zondigt, maar dat we moeten gaan praten.

Dat doen we eerst onder vier ogen.

Misschien wel tien keer.

Als dat niet lukt en die ander laat zich niet overtuigen, dan kun je een broer meevragen om samen met je broer te praten.

En wat doe je? Je gaat hem dan overtuigen. Je gaat hem dus niet fel bestraffen: “Rode kaart!”. Nee, je gaat overtuigen.

Het woord dat hier staat, betekent 'aan het licht brengen', 'bewijzen op tafel leggen'. Je gaat dus naar die broer of zus toe om hem of haar te overtuigen, dat hij of zij op de verkeerde weg zit.

Je broeder met zijn drankverslaving. Met zijn agressie als hij weer wat opheeft.

Hij zal zeggen: “Ach, ik ben helemaal niet verslaafd! Ik drink af en toe een biertje en bij het eten een wijntje. En 's avonds voor het slapen gaan... Ja, mijn vrouw zegt, dat ik anders ben, als ik wat gedronken heb, maar dat valt best wel mee. Het helpt me om de dag door te komen!”.

En wat doe jij dan: dan haal je je bijbeltje uit je zak en overtuig je je broer dat hij toch op de verkeerde weg zit. Dat God dat niet wil. Dat hij zijn huwelijk op het spel zet.... Zijn kinderen. Ziet u: overtuigen betekent, dat je de zonde aan het licht brengt als zonde. En dat dat de vrede met God ook schaadt.

Ziet u hoe barmhartig dit is. Een kerk zonder tucht is niet liefdevol, maar wreed. Je laat die ander in zijn zonden gaar koken.

Maar dat doe je toch niet als je van elkaar houdt!

Je laat je vriend toch niet in zijn gokverslaving zitten?

Je gaat je zuster toch helpen om uit haar drankverslaving los te breken?

Je laat je zoon toch niet verslaafd raken aan pornosites op internet?

Dát is onbarmhartig!

Wees hard voor jezelf en barmhartig voor je naaste.

Die barmhartigheid zie ook terug in die mooie woorden "onder vier ogen". In het Grieks staat er letterlijk 'tussen u en hem alleen'. Jezus bedoelt: je moet er dus niet met anderen over praten.

U kent dat wel: "Nou, Gisteren zag ik Hans met een andere vrouw in het centrum van Utrecht. En ze liepen nogal stevig gearmd. Wist jij dat? Zal zijn vrouw leuk vinden!".

Maar dat is onbarmhartig! Want

1°. Er wordt wel over je gepraat, maar niet met jou. De mensen, die jou zouden moeten helpen, komen niet naar jou toe. Als een interessant nieuwtje wordt het doorverteld. 'He, moet je horen, ik zag Hans gisteren...!'.
2°. Er wordt zomaar over jou geoordeeld. Er worden zomaar gele en rode kaarten uitgedeeld. Maar niemand die vraagt wat er nu precies aan de hand is. Misschien is het wel zijn zus.

3°. Moet je je eens voorstellen hoe dat voelt, als mensen maar over jou praten. Achter je rug om. Dat voelt als een mes in je rug.

Wat barmhartig en liefdevol als je broer eerst met jou zelf praat.

En als je niet luisteren wilt, dan nog wordt het niet meteen aan de grote klok gehangen. Nee: eerst met een andere broer. En misschien wel tien of twintig gesprekken.

En daarna niet meteen de kerk uit, nee eerst naar de gemeente om te vragen om gebed en gesprek: 'ga er eens langs'.

En pas als je broer of zussen nergens naar wil luisteren, moet je vertellen, dat hij of zij buiten het koninkrijk staat. Niet om die broer of zus af te schrijven. Maar als laatste remedie: 'kijk, je staat er nu echt buiten! Kom toch terug!'.
Om die ander de ogen te openen. En het hart.

Begrijpt u: tucht is het zoeken van de herder naar zijn schaap om het te redden. En dat doen we als gemeente. Niet alleen de kerkenraad. Jezus wil ons allemaal inschakelen in zijn liefdesoffensief.

En het begint bij jezelf.

Wees hard voor jezelf. En heel barmhartig voor je naaste.

Amen.

Amen.